

Sygnatura akt II Ca 501/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Oleksiak
Sędziowie:	SO Katarzyna Biernat-Jarek SR (del.) Anna Kruszewska (sprawozdawca)

Protokolant: starszy protokolant sądowy Krystyna Zakowicz

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2016 roku w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej (...) (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieliczce

z dnia 8 grudnia 2015 roku, sygnatura akt I C 232/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR Anna Kruszewska SSO Katarzyna Oleksiak SSO Katarzyna Biernat - Jarek

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 13 MAJA 2016 R.

Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Wieliczce oddalił powództwo (...) sp. z o.o. w W. o zasądzenie kwoty 22.573,75 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 23 marca 2012 r., dochodzonej od (...) S.A. (...) (...) w W. tytułem odszkodowania za zniszczone mienie podczas zalania – w dniu 18 lutego 2012 r. - pomieszczenia magazynu strony powodowej. Sąd, ustalając, że strony łączyła umowa ubezpieczenia mienia ruchomego w budynku nr (...) w W. od ognia i innych zdarzeń losowych, stwierdził, że zalanie towarów zgromadzonych w magazynie nastąpiło na skutek

zaniedbań opieki nad mieniem przez samego poszkodowanego, co umożliwiło – na podstawie §14 ust. 1 pkt 1 OWU – odmowę wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela.

Z wyrokiem nie zgodziła się strona powodowa, zarzucając mu naruszenie:

- prawa procesowego w postaci art. 233 §1 k.p.c. polegającego na błędnej ocenie dowodów – zeznań świadka T. M. oraz opinii biegłego K. M. (1) w kwestii wielkości temperatur panujących w budynku w momencie awarii;

- poczynienia przez Sąd I instancji niewłaściwych ustaleń faktycznych w przedmiocie przyczyn związanych z awarią instalacji wodnej,

- prawa procesowego w postaci art. 233 §1 k.p.c. polegającego na błędnej ocenie dowodu – zeznań świadka T. M. w przedmiocie stanu technicznego budynku, poprzednich awarii w budynku, a także warunków technicznych magazynu gdzie był składowany przedmiot ubezpieczenia;

- prawa procesowego w postaci art. 233 §1 k.p.c. w zw. z art. 228 §1 k.p.c. w zw. z art. 213 §1 k.p.c. polegającego na pominięciu przez Sąd I instancji utrwalonej praktyki handlowej polegającej na obowiązku pracownika – agenta firmy ubezpieczeniowej kompleksowego sprawdzenia miejsca, w którym będzie składowany przedmiot ubezpieczenia;

- poczynienia przez Sąd I instancji niewłaściwych ustaleń faktycznych w przedmiocie wiedzy i świadomości pozwanej co do charakteru, stanu technicznego magazynu, w którym składowano przedmiot ubezpieczenia, a także zaniechania przez pracownika pozwanej kompleksowego sprawdzenia miejsca, w którym będzie składowany towar należący do powódki;

- naruszenia prawa materialnego w postaci art. 354 §1 k.c. w zw. z art. 805 §1 k.c. polegającego na ich niewłaściwym zastosowaniu poprzez przyjęcie, że przed zawarciem umowy ubezpieczenia ubezpieczyciele działający poprzez swoich pracowników lub współpracujących z nim agentów nie powinni w sposób kompleksowy i dokładny zbadać przedmiotu ubezpieczenia, a jeżeli jest to umowa ubezpieczenia mienia od wszelkiego rodzaju ryzyk nie powinni zbadać miejsca gdzie rzeczony mienie będzie składowane,

a także

- naruszenia prawa materialnego w postaci art. 384 §1 k.c. w zw. z art. 65 §1 i §2 k.c., polegającego na niewłaściwej interpretacji oświadczeń woli stron zawartych w OWU w przedmiocie uprzedniej weryfikacji stanu technicznego budynku przez ubezpieczyciela,

- naruszenia prawa materialnego w postaci art. 384 §1 w zw. z art. 65 §1 i §2 k.c. w zw. z art. 355 k.c. a polegającego na niewłaściwej interpretacji oświadczeń woli stron zawartych w OWU w przedmiocie sprawowania opieki nad ubezpieczonym mieniem,

wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania przed sądem I instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przewidzianych, ewentualnie o uchylenie niniejszego orzeczenia i przekazanie sprawy do dalszego rozpoznania oraz o zasądzenie na rzecz powódki od pozwanej kosztów postępowania przed Sądem II instancji.

(...) S.A. (...) (...) z siedzibą w W. wniosła o oddalenie w całości apelacji oraz o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny i poddał go właściwej subsumpcji pod normy prawne, wyznaczające możliwość odmowy wypłaty odszkodowania przez stronę pozwaną.

Termin do zgłoszenia zarzutów co do treści opinii biegłego K. M. (2) upłynął dla powódki z dniem 19 listopada 2016 r. (k. 145, 159) ze skutkiem pominięcia zarzutów i ewentualnych wniosków. Zarzut co do nieprawidłowego założenia przez biegłego, że w dniu zalania panowały temperatury poniżej 0° C, nie został podniesiony ani na piśmie ani na rozprawie w dniu 30 maja 2014 r., na której biegły został przesłuchany pod nieobecność prawidłowo zawiadomionego pełnomocnika powoda (k. 178). Próba zatem wyjaśnienia powyższej okoliczności na etapie postępowania odwoławczego była spóźniona i z tego względu zarzut niewłaściwych ustaleń faktycznych, które legły u podstaw opinii w sprawie, nie mógł być uwzględniony. Ocena dowodów, których treść była sprzeczna co do przedmiotowej okoliczności, nie była sprzeczna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Do zdarzenia doszło w zimie, w nieogrzewanym pomieszczeniu, a jego zaistnienie nie zostało stwierdzone przez świadka T. M. bezpośrednio po zalaniu, ale z upływem bliżej nieokreślonego czasu, kiedy to mogło dojść do zmiany temperatury na dodatnią. Co istotne i na co zwróciła uwagę strona pozwana - uszkodzony nie wskazywał alternatywnej przyczyny zalania, również biegły sądowy nie postawił żadnej innej hipotezy co do przedmiotu opiniowania. Stąd nie można uznać, że ocena dowodów przez Sąd została dokonana z naruszeniem art. 233 §1 k.p.c.

Sąd Okręgowy w ramach badania zgodności zaskarżonego orzeczonego z prawem materialnym analizował zgodność §14 ust. 1 pkt 1 OWU z bezwzględnie obowiązującym art. 827 §2 k.c. na kanwie ustaleń faktycznych. Dokładnie rzecz ujmując poddano ocenie stopień naruszenia obowiązku zapewnienia odpowiedniej temperatury w zalanim następnie pomieszczeniu. Tylko uznanie go za wynik rażącego niedbalstwa z punktu widzenia powołanego art. 827 §2 k.c. umożliwił odmowę odszkodowania na podstawie §14 ust. 1 pkt 1 OWU.

Dla przedsiębiorcy magazynującego swoje towary, które mogą ulec uszkodzeniu przez wiele czynników (sprzęt AGD i kartonowe pudełka do takich należą), pozostawienie ich w nieogrzewanym pomieszczeniu, gdzie znajdowała się rura, przewodząca wodę, można uznać za brak zachowania elementarnych zasad bezpieczeństwa. Każdy przeciętny człowiek powinien przewidzieć możliwość zamarznięcia wody w rurze, narażonej na niskie temperatury i - albo otoczenie przewodu ocieplić - albo spuścić z niego wodę. Osoby odpowiedzialne za powyższe u strony powodowej zaniechały tych elementarnych zasad bezpieczeństwa, co pozwoliło ubezpieczycielowi na odmowę zapłaty odszkodowania.

W świetle powyższego należy również odnieść się do zarzutów apelacji, związanych z naruszeniem przez ubezpieczyciela zasad przewidzianych przy zawieraniu umowy ubezpieczenia mienia. Wbrew tym zarzutom, agent ubezpieczeniowy nie jest zobowiązany do szczegółowego badania przedmiotu obejmowanego polisą, a już na pewno taki obowiązek nie ma odpowiednika uprawnienia po stronie ubezpieczonego. Ryzyko ubezpieczeniowe obciąża ubezpieczyciela, jeśli błędnie ocenił prawdopodobieństwo wystąpienia szkody, chyba że została ona spowodowana co najmniej rażącym niedbalstwem ubezpieczonego. Granicą zatem ryzyka wystąpienia szkody pozostaje rażące niedbalstwo ubezpieczonego, które w niniejszej sprawie zostało przez stronę pozwaną udowodnione.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c., a o kosztach postępowania odwoławczego na podstawie zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.)

SSR (del.) Anna Kruszewska SSO Katarzyna Oleksiak SSO Katarzyna Biernat - Jarek